

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator												
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
השביחו לאמצע.	וכן אמר רבה:													■
מי דמי? - התם גדולים גבי קטנים ידעי וקא מחלי, הכא - מי ידע דליחיל.	אמר ליה אבוי:													♣
אנגלג מלתא ומטא לקמיה דרבי אמי.														O
גדולה מזו אמרו: שמיז להם כאריס, השתא דידיה לא יחבינן ליה	אמר להו: רבי אמי]													■
אהדרוה הא לקמיה דרב חסדא.														O
מי דמי? התם - ברשות נחית, הכא - לאו ברשות נחית. ועוד: קטן הוא, ואין מורדין קרוב לנכסי קטן.	אמר להו: [רב חסדא]													♣
אהדרוה לקמיה דרבי אמי														O
לא סיימוה קמי דקטן הוא.	אמר להו: רבי אמי]													O
המפקיד פירות אצל חבירו - הרי זה יוציא לו חסרונות, לחטים ולאורז - תשעה חצאי קבין לכור, לשעורין ולדוחן - תשעה קבין לכור, לכוסמין ולזרע פשתן - שלש סאין לכור, הכל לפי המדה והכל לפי הזמן.	[ת"ק]													♣ ■
וכי מה אכפת להן לעכברין? והלא אוכלות בין מהרבה ובין מקמעה אלא, אינו יוציא לו חסרונות אלא לכור אחד בלבד.	רבי יוחנן בן נורי:													♣ ■
אם היתה מדה מרובה אינו מוציא לו חסרונות, מפני שמותרות.	רבי יהודה:													■
אורז טובא חסר														♣
באורז קלוף שנו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:													♣ !
לכוסמין ולזרע פשתן שלשה סאין לכור וכו'.														■
זרע פשתן בגבעולין שנו.	רבי יוחנן אמר רבי חייא:													■ ♣
לכוסמין ולזרע פשתן בגבעולין ולאורז שאינו קלוף - שלשה סאין לכור.	תניא נמי הכי:													■
הכל לפי המדה .														■
כן לכל כור וכור, וכן לכל שנה ושנה.	תנא:													■ ♣
אמר רבי יוחנן בן נורי וכו'.														■
הרבה אובדות מהן, הרבה מתפורות מהן.	תניא, אמרו לו לרבי יוחנן:													■ ♣
במה דברים אמורים - שעירבן עם פירותיו, אבל יחד לו קרן זוית - אומר לו: הרי שלך לפניך.	תנא:													■ ♣
וכי עירבן עם פירותיו מאי הוי? ליחזי לדידיה כמה הויין														♣
במסתפק מהם.														!
וליחזי כמה אסתפק														♣
דלא ידעי כמה אסתפק.														!
רבי יהודה אומר אם היתה וכו'.														■
כמה מדה מרובה?														^
עשרה כורין.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:													! ♣
כמה מדה מרובה - עשרה כורין.	תניא נמי הכי:													■
במה דברים אמורים - שמדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך גורנו, אבל מדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך ביתו - אינו יוציא לו חסרונות, מפני שמותרות.	תני תנא קמיה דרב נחמן:													■ ♣
וכי בשופטני עסקינן, דיהבי בכיילא רבא ושקלי בכיילא זוטא? דלמא בימות הגורן קאמרת: במה דברים אמורים - שמדד לו בימות הגורן והחזיר לו בימות הגורן, אבל מדד לו בימות הגורן והחזיר לו בימות הגשמים - אינו יוציא לו חסרון, מפי שמותרות.	אמר ליה: [רב נחמן]													■ ♣
אם כן לפקע כדא	רב פפא אבוי:													♣
הוה עובדא ופקע כדא.														O ! ♣

disputants-הולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איבעית אימא: משום איצא.												⊠
יוציא לו שתות לין.	[ת"ק]											⬢
חומש.	רבי יהודה:											⬢
יוציא לו שלשה לוגין שמן למאה, לוג ומחצה שמרים, לוג ומחצה בלע.												■
אם היה שמן מזוקק - אינו יוציא לו שמרים, אם היו קנקנים ישנים - אינו יוציא לו בלע.												■
אף המוכר שמן מזוקק לחבירו כל ימות השנה, הרי זה מקבל עליו לוג ומחצה שמרים למאה.	רבי יהודה:											■
ולא פליגי, מר כי אתריה ומר כי אתריה. באתריה דמר חפו בקירא ולא מייץ טפי, באתריה דמר חפו בכופרא ומייץ טפי.												⊠
איבעית אימא: משום גרגישתא, הא - מייצא טפי, והא - לא מייצא טפי.												⊠
באתריה דרב יהודה רמו ארבעים ותמני כוזי בדנא, אזיל דנא בשיתא זוזי, פריס רב יהודה שיתא שיתא בוזא.												⊠
דל תלתין ושיתא בשיתא, פשו ליה תריסר, דל תמניא שתותי, פשו להו ארבעה.												⊠
המשתכר אל ישתכר יותר על שתות	והאמר שמואל:											⊠
איכא גולפי ושמריא.												⊠
אי הכי נפיש ליה טפי משתות												⊠
איכא טרחיה, ודמי ברזנייתא.												⊠
אם היה שמן מזוקק אינו יוציא לו שמרים וכל.												■
והא אי אפשר דלא בלע												⊠
במוזפפין שנו.	רב נחמן:											⊠
אפילו תימא שלא במוזפפין, כיון דטעון טעון.	אביי:											⊠
אף המוכר שמן מזוקק לחבירו כל ימות השנה הרי זה מקבל עליו לוג ומחצה שמרים למאה.	רבי יהודה:											■
כשתמצא לומר לדברי רבי יהודה מותר לערב שמרים, לדברי חכמים אסור לערב שמרים.	אביי:											⊠
לדברי רבי יהודה מותר לערב שמרים - והיינו טעמא דמקבל, דאמר ליה: אי בעי לערובי לך - מי לא ערבי לך, השתא נמי קביל.												⊠
ולימא ליה: אי ערבת ליה - הוה מזדבן לי, השתא מאי אעביד ליה? - להודיה לא מזדבן לי?												⊠
בבעל הבית עסקינן, דניחא ליה בצילא.												⊠
ולימא ליה: מדלא ערבת לי - אחולי אחלת לי?												⊠
רבי יהודה לטעמיה, דלית ליה מחילה.												⊠
מכר לו את הצמד - לא מכר לו את הבקר מכר לו את הבקר - לא מכר לו את הצמד.	דתנן: [חכמים]											⊠
הדמים מודיעין. כיצד? אמר לו: מכור לי צמדך במאתים זוזי - הדבר ידוע שאין הצמד במאתים זוזי.	רבי יהודה:											⊠
אין הדמים ראייה.	חכמים:											⊠
לדברי חכמים - אסור לערב שמרים, והיינו טעמא דלא מקבל, דאמר ליה: אי בעית לערובי - מי הוה שרי לך? השתא נמי לא מקבילנא.												⊠
אדרבה, איפכא מסתברא.	רב פפא לאביי:											⊠
לדברי חכמים מותר לערב שמרים, והיינו טעמא דלא מקבל, דאמר ליה: מדלא ערבת לי - אחולי אחלית לי.												⊠
לדברי רבי יהודה אסור לערב שמרים, והיינו טעמא דמקבל, דאמר ליה: אי בעי לערובי - לא שרי לי לערובי לך, קבולי לא מקבלת, זבון וזבין תגרא איקרי?												⊠
אחד הלוקח ואחד המפקיד לפקטיים.	תנא:											⊠

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בבא מציעא-המפקיד	מימרא														
מאי לפקטים?														^	
אילימא כי היכי דלוקח לא מקבל פקטים, מפקיד נמי לא מקבל פקטים														!	
ולימא ליה: פקטך מאי איעביד להו?														ז	
אלא כי היכי דמפקיד מקבל פקטים - לוקח נמי מקבל פקטים.														!	◇
ומי מקבל לוקח פקטים?														ז	
לא אמרו שמן עכור אלא למוכר בלבד, שהרי לוקח מקבל עליו לוג ומחצה שמרים בלא פקטים.	והתניא, רבי יהודה:													ז	◇
לא קשיא: הא - דיהיב ליה זוזי בתשרי, וקא שקיל מיניה בניסן, כי מדה דתשרי. הא דיהיב ליה זוזי בניסן וקא שקיל מיניה בניסן כי מדה דניסן.														!	◇
המפקיד חבית אצל חבירו ולא יחדו לה בעלים מקום, וטלטלה ונשברה, אם מתוך ידו נשברה, לצורכו - חייב, לצורכה - פטור. אם משהניחה נשברה, בין לצורכו בין לצורכה - פטור.															■
יחדו לה הבעלים מקום, וטלטלה ונשברה, בין מתוך ידו ובין משהניחה, לצורכו - חייב, לצורכה - פטור.															■
הא מני - רבי ישמעאל היא, דאמר לא בעינן דעת בעלים.															■
הגונב טלה מן העדר וסלע מן הכיס - למקום שגנב יחזיר, דברי רבי ישמעאל.	דתניא: [רבי ישמעאל]														■